

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL V.S. SKUNDO**

2020 m. gegužės 4 d. Nr. S- 81 (7-56/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja) išnagrino V.S. (toliau – Pareiškėja) 2020-03-06 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija) Sprendimo (2019-02-13 raštas „Dėl perskaičiuoto žemės mokesčio už 2015–2019 metus“ Nr. (17.5-40E) R-752) (toliau – Sprendimas). Pareiškėja ir Atsakovo atstovai 2020-04-16 Komisijos posėdyje nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja nuo 2010-06-02 ir 2016-04-23 yra Reginai Viktorijai Radzevičienei ir Vytautui Antanui Radzevičiui priklausiusių žemės sklypų (sklypų dalies) (žemės sklypas, unikalus Nr. (Duomenys neskelbtini) (toliau – Sklypai) paveldėtoja.

Pareiškėja ginčija Inspekcijos už 2015–2019 m. apskaičiuotą žemės mokestį. Nurodo, kad 2020-01-27 kreipėsi į Inspekciją, prašydama paaiškinti, kodėl žemės mokestis apskaičiuotas už penkis metus už paveldėtus Sklypus, kurie nėra įregistruoti Valstybės įmonės Registrų centro (toliau – Registrų centras) duomenų bazėje. Pareiškėja nurodo, kad yra socialiai remtina, našlė, pajamos per mėnesį yra 125 Eur, prižiūri neįgalų brolių. Dėl pinigų ir laiko trūkumo paveldėta žemė dar neįregistruota Registrų centre. Prašo neskaičiuoti žemės mokesčio. Nurodo, kad 2018-12-07 kreipėsi į Inspekciją dėl žemės mokesčio už žemę (Duomenys neskelbtini) nepriemokos pripažinimo beviltiška, nes dėl šios žemės vyksta teisiniai ginčai su AB „O“, civilinė byla Nr. (Duomenys neskelbtini).

Pareiškėja skunde išdėsto pokalbių su Inspekcijos darbuotojais žemės mokesčio klausimu aplinkybes, iš kurių sužinojo, kad privalo sumokėti 452,42 Eur. Pareiškėja prašo išsiaiškinti nepriemokos pagrįstumą ir panaikinti apskaičiuotą žemės mokestį už Sklypus, kurie nėra įregistruoti Registrų centre, kadangi neturi lėšų nei žemės sklypų įregistravimui, nei 452,42 Eur nepriemokai padengti.

Inspekcija Sprendime nurodė, kad apskaičiuodama žemės mokestį, vadovaujasi ŽMĮ bei Žemės mokesčio administravimo taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2006 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. VA-55 (toliau – Taisyklės). Nurodė, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 5.50 straipsnio nuostatas, įpėdinis laikomas priėmusiu palikimą, kai jis faktiškai pradėjo paveldimą turtą valdyti arba per tris mėnesius nuo palikimo atsiradimo dienos padavė pareiškimą dėl palikimo priėmimo palikimo atsiradimo vietos notarui, kuris apie palikimo priėmimą praneša Testamentų registro tvarkytojui.

Inspekcija pažymėjo kad pagal ŽMĮ 13 straipsnio nuostatas žemės mokesčiui apskaičiuoti reikalingus Nekilnojamojo turto registro (toliau – NTR) ir Nekilnojamojo turto kadastro (toliau –

NTK) duomenis mokesčių administratoriui teikia Registrų centras. Vadovaujantis Taisyklių 6.5 punktu, žemės mokesčio mokėtojai paveldėjimo atveju nustatomi nuo palikimo atsiradimo dienos, t. y. nuo žemės palikėjo mirties dienos, o pagal Taisyklių 7 punktą, tuo atveju, kai paveldėtojai išduotų paveldėjimo teisės liudijimų neįregistruoja NTR, duomenys apie palikimą priėmusį asmenį gaunami iš Registrų centre esančio Testamentų registro.

Inspekcija nurodė, kad iš Testamentų registro gavo informaciją, kad 2010-07-16 ir 2016-06-17 Pareiškėja kreipėsi į notarą ir pateikė prašymus dėl (Duomenys neskelbtini) (mirusios (Duomenys neskelbtini)) ir (Duomenys neskelbtini) (mirusio (Duomenys neskelbtini)) palikimo dalies priėmimo. Inspekcija nurodė, kad Pareiškėja yra (Duomenys neskelbtini) priklausiusių žemės sklypų dalies paveldėtoja.

Inspekcija pažymėjo, kad Civilinio kodekso 5.3 straipsnyje nustatyta, kad palikimo atsiradimo laiku laikomas palikėjo mirties momentas. Pagal civilinio kodekso 5.1 straipsnio 1 dalį, įpėdiniai paveldi visą palikėjo turtą – tiek materialųjį, tiek turtines teises, taip pat prievoles. Teisių perėjimo universalumas inter alia reiškia tai, kad palikėjo teisės ir pareigos pereina palikimą priėmusiam įpėdiniui neatsižvelgiant į tai, žinojo jis, ar nežinojo apie konkrečias palikėjo teises ar pareigas. Nepriklausomai nuo to, kada įpėdinis priėmė palikimą ar kada įforminamas mirusiojo turto perėjimas įpėdiniui, palikimo priėmimo teisiniai padariniai kyla retrospektyviai, t. y. nuo palikimo atsiradimo dienos (nuo mokesčių mokėtojo mirties dienos). Dėl to palikimą priėmusiems įpėdiniais tenka pareiga vykdyti tiek iki palikėjo mirties atsiradusias prievoles, t. y. paveldėtus įsipareigojimus, tiek ir po palikėjo mirties atsiradusius įsipareigojimus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2014 m. balandžio 14 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-18/2014).

Inspekcija nurodė, kad atsižvelgiant į teisės aktų nuostatas, jog nuosavybės teisės žemės paveldėjimo atveju atsiranda nuo palikimo atsiradimo dienos (nuo žemės palikėjo mirties dienos), nepriklausomai nuo to, kad palikimą priėmęs įpėdinis nesikreipė į notarą dėl paveldėjimo teisės liudijimo išdavimo, laikoma, kad nuo 2010-06-02 ir 2016-04-23 Pareiškėja yra (Duomenys neskelbtini) priklausiusių žemės sklypų dalies paveldėtoja, todėl žemės mokesčiai už 2010–2019 m. turėjo būti skaičiuojamas.

Inspekcija pažymėjo, kad neturi informacijos, kad Pareiškėja atsisakė jai priklausančio palikimo (pagal Civilinio kodekso 5.51 straipsnio 2 punkto nuostatą įpėdinis turi teisę per palikimui priimti nustatytą laiką atsisakyti palikimo, padavęs dėl to pareiškimą palikimo atsiradimo vietos notarui).

Inspekcija nurodė, kad nustačiusi, kad aukščiau Sklypai už 2015–2019 metus nebuvo apmokestinti, vadovaudamasi ŽMĮ bei MAĮ 68 straipsnio 1 dalies nuostatomis (mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus), 2019-10-28 perskaičiavo žemės mokesčių apmokestinant aukščiau minėtus sklypus bei suformavo patikslintas žemės mokesčio deklaracijas. Paaiškėjus, kad žemės sklypą, esantį (Duomenys neskelbtini) Pareiškėja paveldėjo viena bei dar kartą įvertinus turimus duomenis, 2020-01-13 buvo patikslintas žemės mokesčiai už 2015–2019 metus papildomai apmokestinant Sklypų dalis, priklausiusias (Duomenys neskelbtini). Mokesčio apskaičiavimo deklaracijos duomenų tikslinimas (forma KIT716) už 2015–2019 metus Pareiškėjai 2020-01-14 buvo išsiųstas adresu: (Duomenys neskelbtini)

Komisija k o n s t a t u o j a :

Ginčijamas Inspekcijos Sprendimas tvirtintinas. Pareiškėjos 2020-03-06 skundas netenkintinas.

Ginčas byloje vyksta dėl Inspekcijos už 2015–2019 m. Pareiškėjai už paveldėtus Sklypus apskaičiuoto žemės mokesčio pagrįstumo. Apskaičiuoto 2015–2019 m. žemės mokesčio dydžio teisingumo (tarifo taikymo, aritmetinio skaičiavimo ar pan.) Pareiškėja neginčija.

Bylos duomenimis, Inspekcija iš Testamentų registro gavo informaciją, kad 2010-07-16 ir 2016-06-17 Pareiškėja kreipėsi į notarą ir pateikė prašymus dėl palikimo dalies priėmimo iš motinos (mirusios (Duomenys neskelbtini)) ir tėvo (mirusio (Duomenys neskelbtini)). Inspekcija, remdamasi CK 5.3 straipsniu, 5.1 straipsnio 1 dalimi, konstatavo, kad nuosavybės teisės žemės paveldėjimo atveju atsiranda nuo palikimo atsiradimo dienos (nuo palikėjo mirties dienos), todėl Pareiškėja yra

nuo 2010-06-02 (Duomenys neskelbtini) ir nuo 2016-04-23 (Duomenys neskelbtini) priklausiusių Sklypų (Sklypų dalies) paveldėtoja ir jai, kaip palikimą priėmusiam asmeniui, vadovaujantis ŽMĮ ir Taisyklių nuostatomis, už 2015–2019 metus turėjo būti skaičiuojamas žemės mokestis.

Pareiškėja savo skunde akcentuoja, jog Sklypai neįregistruoti Registrų centre, todėl žemės mokestis už 5 praėjusius metus (2015–2019 m.) apskaičiuotas nepagrįstai. Pareiškėja nurodo nesuprantanti, iš ko susidaro Inspekcijos nurodyta 452,42 Eur žemės mokesčio nepriemoka, nurodo esanti socialiai remtina, todėl prašo šią nepriemoką pripažinti beviltiška.

Ginčo santykį reglamentuoja ŽMĮ ir Taisyklės.

Žemės mokesčio objektas yra fiziniams ir juridiniams asmenims nuosavybės teise priklausanti Lietuvos Respublikoje esanti privati žemė, išskyrus miško žemę ir žemės ūkio paskirties žemę, kurioje įveistas miškas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka (ŽMĮ 4 straipsnis). ŽMĮ 3 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad žemės mokestį moka žemės savininkas – fizinis asmuo ir juridinis asmuo. ŽMĮ 12 straipsnis numato, kad mokestį moka asmuo, buvęs žemės savininku mokestinio laikotarpio birželio 30 dieną. Preziumuojama, kad žemės savininku yra asmuo, tokiu nurodytas Nekilnojamojo turto registre. Mokestį apskaičiuoja, centrinio mokesčių administratoriaus nustatytos formos mokesčio deklaracijas užpildo ir centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka iki einamojo mokestinio laikotarpio lapkričio 1 dienos jas mokesčio mokėtojams pateikia mokesčio administratorius. Mokestis sumokamas iki einamojo mokestinio laikotarpio lapkričio 15 dienos (ŽMĮ 12 straipsnio 3, 4, 5 dalys).

Pagal ŽMĮ 13 straipsnio 1 dalies nuostatas žemės mokesčiui apskaičiuoti reikalingus NTR ir NTK duomenis mokesčių administratoriui teikia VĮ Registrų centras.

Taisyklių 6 punktą nustato, kad žemės mokesčio mokėtojai nustatomi pagal tai, kada atsiranda nuosavybės teisės į žemės sklypą: <...> žemės paveldėjimo atveju – nuo palikimo atsiradimo dienos, t. y. nuo žemės palikėjo mirties dienos (6.5 punktas), o pagal šių Taisyklių 7 punktą, tuo atveju, kai paveldėtojai išduotų paveldėjimo teisės liudijimų neįregistruoja NTR, duomenys apie palikimą priėmusį asmenį gaunami iš Registrų centre esančio Testamentų registro.

CK 5.3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad palikimo atsiradimo laiku laikomas palikėjo mirties momentas. CK 5.1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad paveldėjimas – tai mirusio fizinio asmens turtinių teisių, pareigų ir kai kurių asmeninių neturtinių teisių perėjimas jo įpėdiniam pagal įstatymą arba (ir) įpėdiniam pagal testamentą. CK 5.50 straipsnio 1–2 dalyse nurodyta, kad įgytų palikimą, įpėdinis turi jį priimti. Neleidžiama palikimą priimti iš dalies arba su sąlyga ar išlygomis. Įpėdinis laikomas priėmusiu palikimą, kai jis faktiškai pradėjo paveldimą turtą valdyti, kreipėsi į palikimo atsiradimo vietos apylinkės teismą dėl turto apyrašo sudarymo arba kai įpėdinis padavė palikimo atsiradimo vietos notarui pareiškimą apie palikimo priėmimą.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje taip pat laikomasi nuostatos, kad paveldint įvyksta universalus teisių perėmimas, t. y. teisės perimamos nepasikeitusiu pavidalu, visa apimtimi ir tuo pačiu momentu, jeigu nėra kokių nors įstatyme nustatytų išimčių. Palikėjų mirties faktas yra pagrindas teisėms ir pareigoms perimti (LAT 2009-04-03 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-151/2009; 2009-06-08 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-190/2009).

Apibendrinant nurodytas teisės normas, konstatuotina, kad asmeniui kyla pareiga mokėti žemės mokestį už visus nuosavybės teise turimus žemės sklypus tuo atveju, jei žemės sklypai priklauso jam nuosavybės teise mokestinio laikotarpio birželio 30 dieną. Žemės mokesčio mokėtojai paveldėjimo atveju nustatomi nuo palikimo atsiradimo dienos, t. y. nuo žemės palikėjo mirties dienos. Žemės mokestį mokesčio mokėtojams apskaičiuoja ir suformuoja deklaracijas mokesčių administratorius. Be to, pagal iki 2020-01-01 galiojusias MAĮ 68 straipsnio 1 dalies nuostatas, mokesčių administratorius mokestį apskaičiuoti arba perskaičiuoti gali už einamuosius ir penkerius praėjusius kalendorinius metus.

Kaip matyti iš Inspekcijos skundai nagrinėti pateiktos medžiagos, Pareiškėja pateikė prašymus dėl palikimo dalies priėmimo iš (Duomenys neskelbtini), mirusios (Duomenys neskelbtini) ir (Duomenys neskelbtini), mirusio (Duomenys neskelbtini), Nuosavybės teisės į paveldėtus Sklypus (jų dalis) Pareiškėja Registrų centre neįregistravo.

Inspekcija, nustatiusi, kad iš (Duomenys neskelbtini), mirusio (Duomenys neskelbtini), žemės mokestis už paveldėtas Sklypų dalis nuo 2016 metų nebuvo apskaičiuotas, 2019-10-29

perskaičiavo Pareiškėjai mokėtiną žemės mokestį už 2016–2018 metus. Papildomai apskaičiuota žemės mokesčio suma sudarė 36 Eur. Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijų duomenų tikslinimo forma KIT716 (toliau – KIT716-2019-10-29) Pareiškėjai buvo išsiųsta 2019-10-29.

Inspekcija, peržiūrėjusi Pareiškėjai apskaičiuotą žemės mokestį, nustatė, kad nebuvo apskaičiuotas žemės mokestis už Pareiškėjos iš mamos paveldėtas ir Registrų centre neįregistruotas Sklypų dalis (unikalus Nr. (Duomenys neskelbtini).), todėl 2020-01-13 anuliavo 2019-10-29 suformuotas žemės mokesčio deklaracijas (KIT716-2019-10-29) ir dar kartą perskaičiavo žemės mokestį už 2015–2019 metus apmokestinant neapmokestintas paveldėtas Sklypų dalis. Papildomai apskaičiuota žemės mokesčio suma – 390 Eur.

Kaip matyti iš skundai nagrinėti pateiktos medžiagos, Pareiškėjai žemės mokestis už 2015–2019 metus papildomai apskaičiuotas už šiuos Sklypus (Sklypų dalis): 1) (Duomenys neskelbtini)

Komisija, atsakydama į Pareiškėjos pretenziją dėl Inspekcijos nustatytos 452,42 Eur žemės mokesčio prievolės, pažymi, kad 2020-02-19 dienai Pranešime apie nesumokėtus mokesčius ir numatomą vykdyti išieškojimą nustatytą 452,42 Eur žemės mokesčio Pareiškėjos neįvykdytą mokestinę prievolę sudaro: 60 Eur apskaičiuotas žemės mokestis už 2019 metus (Žemės mokesčio deklaracija forma KIT703 išsiųsta 2019-10-23 (be paveldėtų Sklypų)) ir 390 Eur papildomai apskaičiuotas žemės mokestis už 2015–2019 metus už paveldėtus Sklypus bei 2,42 Eur delspinigiai. Į nepriemokos sumą neįtraukta 2018-12-19 pripažinta beviltiška mokestinės nepriemokos suma 112,90 Eur (suma susidarė už Pareiškėjai apskaičiuotą žemės mokestį už 2017–2018 metus už jai nuosavybės teise priklausančią žemės sklypą adresu (Duomenys neskelbtini).).

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėja ŽMI 3 straipsnio 1 dalies ir Taisyklių 6 punkto taikymo prasme buvo žemės mokesčio mokėtoja. Pareiškėjos nuosavybės teisės į žemės sklypus įregistravimo NTR laikas nesuteikia pagrindo už 2015–2019 m. nemokėti žemės mokesčio. Inspekcija tinkamai įvertino nustatytas aplinkybes, teisingai taikė teisės aktų nuostatas, pagrįstai ir teisingai apskaičiavo Pareiškėjos 2015–2019 m. žemės mokestį.

Pareiškėja skunde prašo neskaičiuoti žemės mokesčio už 2015–2019 m. ir šio mokesčio delspinigių. Nurodo, kad paveldėto turto Registrų centre neįregistravo dėl gaunamų mažų pajamų ir laiko stokos (slaugo neįgalų brolių).

Komisija pažymi, jog Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (toliau – Konstitucinis Teismas) ne kartą yra konstatavęs, jog konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubauti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją bei pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti, turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas) (KT 2000 m. gruodžio 6 d., 2001 m. spalio 2 d., 2004 m. sausio 26 d., 2005 m. lapkričio 3 d., 2005 m. lapkričio 10 d., 2008 m. sausio 21 d. nutarimai).

LVAT, nagrinėdamas mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovojamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis A-556-2544/2011 adm. Byloje Nr. A-556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A-575-2144/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014). Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokestinio patikrinimo, mokestinio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas (2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011), paties mokėtojo elgesys (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014).

Komisija nurodo, kad LVAT praktikoje pažymima, jog gero administravimo (atsakingo valdymo) principas apima ir asmens teisę į pagrįstą (faktais ir teisės normomis) bei motyvuotą administracinį sprendimą (Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio 1 dalis) (LVAT 2012 m. gegužės 31 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-602-2112/2012). <...> Atsakingo valdymo (gero administravimo) principas, be kita ko, įtvirtina viešojo administravimo subjekto pareigą imtis aktyvių veiksmų vykdant administracinę procedūrą (LVAT 2015 m. liepos 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1547-502/2015). Iš gero administravimo principo išplaukia, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus (vykdydamos valdžios funkcijas), privalo dirbti rūpestingai ir atidžiai, veikti taip, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų.

Komisija pažymi, kad Inspekcija žemės mokesčio deklaracijas už 2016–2018 m. suformavo ir Pareiškėjai mokėtiną žemės mokestį apskaičiavo tik 2019-10-29. Šios deklaracijos 2020-01-13 buvo anuliuotos ir žemės mokestis už 2015–2019 m., įvertinus iš Pareiškėjos motinos paveldėtas Sklypų dalis, perskaičiuotas dar kartą. Komisijos vertinimu, Inspekcija, rūpestingai administruodama ir turėdama galimybę gauti informaciją iš Testamentų registro bei turėdama prieigą prie NTR duomenų, šią prievolę galėjo nustatyti ir žemės mokestį teisingai apskaičiuoti žymiai anksčiau, kas leistų Pareiškėjai kiekvienų metų mokestinę prievolę įvykdyti lengviau, t. y. ne vienu metu.

Komisija, įvertinusi ginčo situacijoje nustatytas aplinkybes, t. y. tai, kad Pareiškėja paveldėtų Sklypų NTR neįregistravo dėl laiko stokos slaugant neįgalų asmenį, Inspekcija teisingą Pareiškėjos 2015–2019 m. žemės mokesčio prievolę apskaičiavo tik 2020 m., vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais bei gero administravimo principais, atsižvelgdama į LVAT praktiką atleidimo nuo ekonominių sankcijų bylose, konstatuoja, jog Pareiškėja atleistina nuo jai apskaičiuotų ir apskaičiuotinų žemės mokesčio už 2015–2019 m. delspinigių mokėjimo.

Komisija pažymi, kad pagal MAĮ ir ŽMĮ nuostatas, Komisija neturi teisės panaikinti pagrįstai ir teisingai Pareiškėjai apskaičiuotą ir nurodytą sumokėti žemės mokestį ar nuo šio mokesčio atleisti. Tačiau Pareiškėja, vadovaudamasi ŽMĮ 8 straipsnio 3 dalies nuostatomis, dėl žemės mokesčio sumažinimo ar atleidimo nuo jo gali kreiptis į tos savivaldos tarybą, kurios administruojamoje teritorijoje yra Sklypai, t. y. šiuo atveju Kauno m. ir Marijampolės savivaldybes, kurios turi teisę savo biudžeto sąskaita sumažinti mokestį arba visai nuo jo atleisti.

Pareiškėja skunde taip pat nurodo, jog neturi lėšų sumokėti 452,42 Eur žemės mokesčio ir delspinigių ir prašo šią skolą pripažinti beviltiška.

Komisija šiuo klausimu pažymi, kad MAĮ 151 straipsnis nustato, kad Komisija nagrinėja (1) mokestinius ginčus, kylančius tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus; (2) mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus mokestinius ginčus dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimų, priimtų išnagrinėjus mokesčių mokėtojų skundus dėl vietos mokesčių administratoriaus sprendimų; (3) mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus mokestinius ginčus, kai centrinis mokesčių administratorius per šio įstatymo nustatytus terminus nepriėmė sprendimo dėl mokestinio ginčo.

Komisijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-09-02 nutarimu Nr. 1119 (Žin., 2004, Nr. 136-4946), 36.1 punkte nustatyta, kad Komisija sprendimu palieka mokesčių mokėtojo skundą nenagrinėtą, jeigu skundas nepriklauso Komisijos kompetencijai.

Komisija pažymi, kad Pareiškėjos skundo dalis, susijusi su prašymu mokestinę nepriemoką pripažinti beviltiška, nepriklauso Komisijos kompetencijai. Todėl, atsižvelgiant į aukščiau nurodytas Komisijos nuostatas ir MAĮ normas, darytina išvada, kad Pareiškėjos 2020-03-06 skundo dalis dėl apskaičiuoto žemės mokesčio ir su juo susijusių sumų pripažinimo beviltiška, paliekama nenagrinėtina.

Papildomai Komisija nurodo, kad Pareiškėja dėl sunkios ekonominės (socialinės) padėties, vadovaudamasi MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punktu, mokesčių administratoriui gali pateikti prašymą pripažinti susidariusią mokestinę nepriemoką beviltiška.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

1. Pavirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Sprendimą (2019-02-13 raštas „Dėl perskaičiuoto žemės mokesčio už 2015–2019 metus“ Nr. (17.5-40E)R-752) dėl žemės mokesčio už 2015–2019 m. apskaičiavimo.

2. Atleisti Pareiškėją nuo suformuotose 2015–2019 m. žemės mokesčio deklaracijose apskaičiuotų ir apskaičiuotinių žemės mokesčio delspinigių.

3. Pareiškėjos skundo dalį, susijusią su prašymu mokestinę priemonę pripažinti beviltiška, palikti nenagrinėta.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė